

"Osoba niepełnosprawna ma prawo być prokuratorem"

IRMINA PACHO o zatrudnieniu w prokuraturze - W opinii Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka najważniejsze czynności na stanowisku prokuratora i asesora prokuratury zakwalifikować można jako pracę umysłową. Utrata zdolności chodzenia nie powinna stać się zatem przyczyną rozwiązania stosunku służbowego, gdyż głównym wymaganiem stawianym prokuratorom powinien być odpowiedni poziom kwalifikacji i doświadczenia.

Przed jednym z sądów toczy się sprawa niepełnosprawnej asesora prokuratury, która uległa wypadkowi, stała się osobą niepełnosprawną i została zwolniona z pracy. Czy osoba niepełnosprawna może być prokuratorem?

IRMINA PACHO*: W opinii Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka najważniejsze czynności na stanowisku prokuratora i asesora prokuratury zakwalifikować można jako pracę umysłową. Utrata zdolności chodzenia nie powinna stać się zatem przyczyną rozwiązania stosunku służbowego, gdyż głównym wymaganiem stawianym prokuratorom powinien być odpowiedni poziom kwalifikacji i doświadczenia.

Ale czy osoba niepełnosprawna poradzi sobie ze wszystkimi obowiązkami prokuratora? Co np. z prowadzeniem oględzin na trudnym terenie?

Na gruncie obowiązującego prawa istnieją regulacje, które umożliwiają takie określenie zakresu

obowiązków prokuratora i asesora, by mogły być one dostosowane do potrzeb i sytuacji osoby niepełnosprawnej. Pracodawca np. ma wyłączną kompetencję do określania podziału czynności podległych prokuratorów oraz zasad zastępowania się prokuratorów przy ich realizacji. Ponadto czas pracy prokuratora określony jest wymiarem jego zadań, a także możliwe jest stosowanie środków, które różnicują sytuację prawną **pracownika** ze względu na niepełnosprawność. Co więcej, za zatrudnieniem na stanowisku prokuratora osoby niepełnosprawnej przemawia dodatkowo możliwość ustanowienia asystenta prokuratora. Jest on, w zastępstwie i na podstawie pisemnego upoważnienia prokuratora, uprawniony do wykonywania poszczególnych czynności, w tym do przeprowadzania w toku postępowania przygotowawczego czynności procesowych, takich jak np. zatrzymanie rzeczy, przeszukanie czy oględziny na miejscu zdarzenia.

Czy takie zastępowanie prokuratora w jego obowiązkach przez inne osoby nie wpłynie negatywnie na prowadzone postępowanie?

Skorzystanie z możliwości przewidzianych w obowiązującym prawie, tj. dostosowanie zakresu obowiązków prokuratora i asesora do potrzeb i sytuacji osoby niepełnosprawnej, w niczym nie umniejsza godności urzędu prokuratorskiego i nie uchybia obowiązkowi strzeżenia powagi sprawowanego urzędu. Nie osłabia to także zaufania do bezstronności prokuratora. Tak samo jest w przypadku zatrudnienia przez niepełnosprawną osobę asystenta.

***Irmína Pacho**

prawnik z **Programu** Spraw Precedensowych Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka